

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

De Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling is een stappenplan waarin staat hoe medewerkers in het onderwijs moeten omgaan met het signaleren en melden van (vermoedens van) huiselijk geweld en kindermishandeling. Uitgangspunt daarvoor is het [Basismodel meldcode](#).

Daarin staan de volgende vijf stappen:

1. In kaart brengen van signalen;
2. overleggen met een collega; eventueel raadplegen van [Veilig Thuis](#): het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling; of een deskundige op het gebied van letselduiding;
3. gesprek met de betrokkene(n);
4. wegen van het huiselijk geweld of de kindermishandeling, en bij twijfel altijd [Veilig Thuis](#) raadplegen;
5. beslissen over zelf hulp organiseren of melden.

Met ingang van 1 januari 2019 geldt een aanscherping van stap 4 en 5 van de meldcode.

In stap 4 wegen beroepskrachten op basis van de informatie uit stap 1 tot en met 3 af of zij een vermoeden hebben van huiselijk geweld of kindermishandeling. Daarbij bepalen zij met behulp van een afwegingskader of er sprake is van acute of structurele onveiligheid.

In stap 5 nemen beroepskrachten twee beslissingen:

1. **Is melden bij Veilig Thuis noodzakelijk?**
Melden is noodzakelijk als er sprake is van acute of structurele onveiligheid;
2. **Is hulp verlenen of organiseren (ook) mogelijk?**
Hulp verlenen is mogelijk als:
 - de professional in staat is om effectieve/passende hulp te bieden of te organiseren;
 - de betrokkenen meewerken aan de geboden of georganiseerde hulp;
 - de hulp leidt tot duurzame veiligheid.

Indien hulp verlenen op basis van één van deze punten niet mogelijk is, is melden bij Veilig Thuis noodzakelijk.